

Szwajcaria Przewodnik po rynku

 KUKE
Grupa PFR

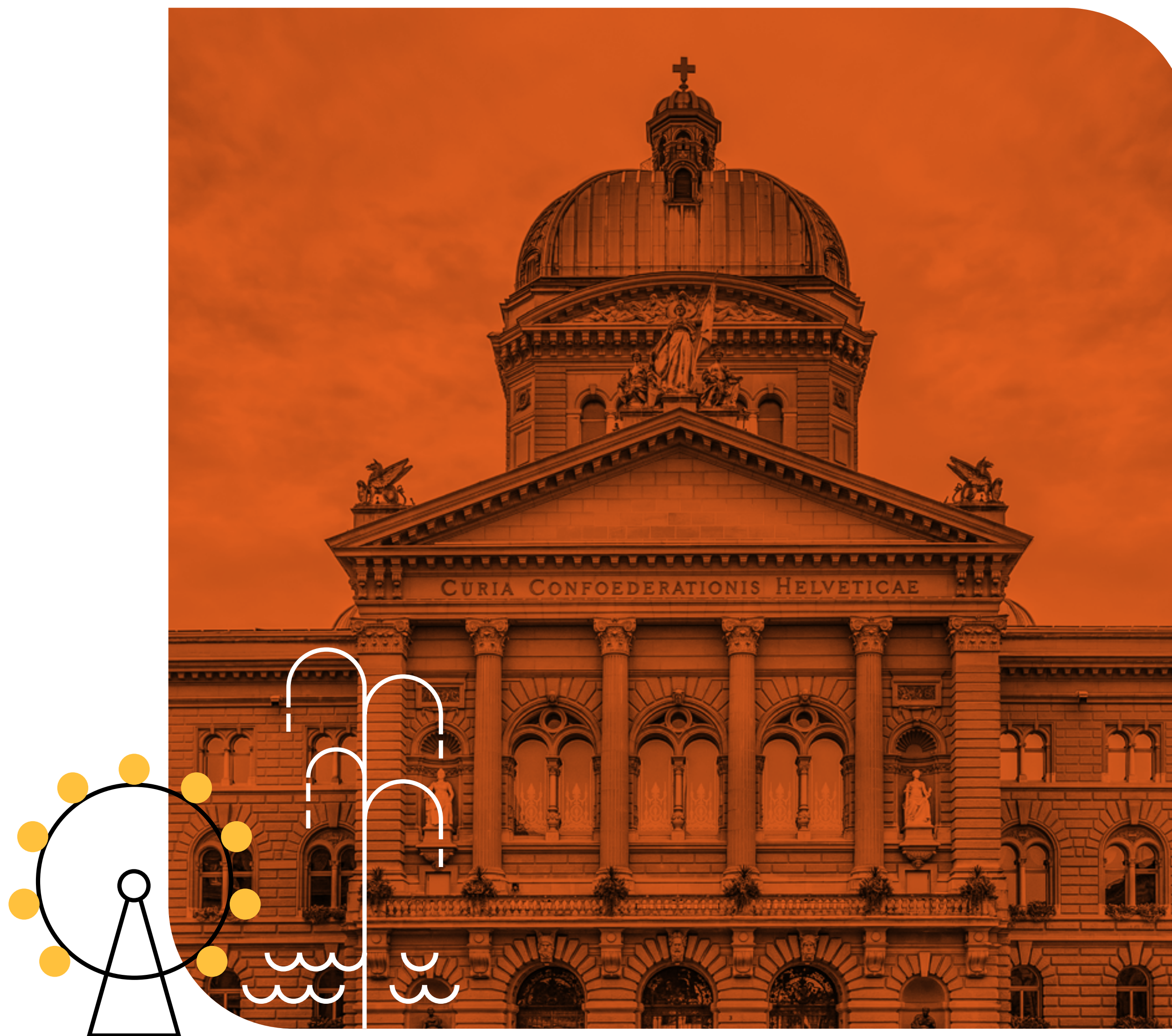
Spis treści

Zanim podejmiesz współpracę z kontrahentem ze Szwajcarii	3
Warto wiedzieć	5
Wykaz katalogów firm	9
Dodatkowe narzędzia weryfikujące kontrahentów	10
Ważne uwagi dotyczące zawierania i realizacji umów	11
Formy działalności przedsiębiorców	12
Prawo i regulacje międzynarodowe	14
Co w przypadku, gdy kontrahent nie zapłacił?	16
Odsetki za zwłokę	18
Termin przedawnienia roszczeń o zapłatę	19
Windykacja sądowa	20
Doręczanie dokumentów	26
Koszty sądowe w procesie	27
Postępowanie egzekucyjne	28
Postępowanie upadłościowe i restrukturyzacyjne	32
Przydatne kontakty i linki	43

Zanim podejmiesz współpracę z kontrahentem ze Szwajcarii

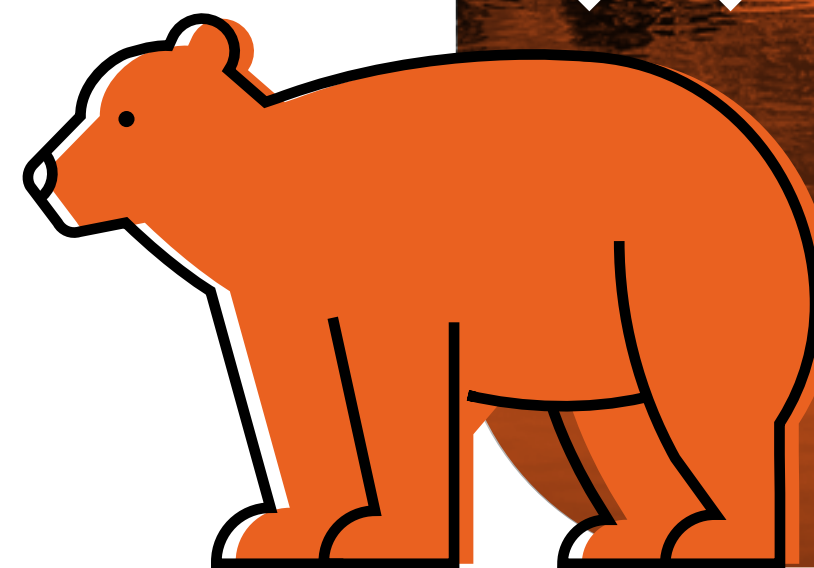
**Dokładnie zweryfikuj kontrahenta.
Przed wszystkim potwierdź:**

- adresy mailowe, z których dokonywane są zamówienia z adresami na stronach internetowych kontrahentów
- czy osoby dokonujące zamówienia są upoważnione do tych czynności
- telefonicznie złożenie zamówień

Ważne jest sprawdzenie, czy:

- umowa została sporządzona zgodnie z ustalonymi założeniami
- wszystkie warunki są uwzględnione w treści umowy i zostały zaakceptowane przez każdą ze stron

Warto wiedzieć

Portale internetowe do weryfikacji kontrahentów:

ZEFIX (Central Business Names Index) – stanowi odpowiednik polskiego Krajowego Rejestru Sądowego i CEIDG. W bazie znajdują się podstawowe informacje pomocne w weryfikacji szwajcarskich firm. Strona jest w pełni bezpłatna.

Szwajcarski rejestr handlowy podlega Federalnemu Departamentowi Sprawiedliwości i Policji. Skupia wszystkie zarejestrowane podmioty w kraju, tj. osoby prawne, jednoosobowe działalności gospodarcze i instytucje.

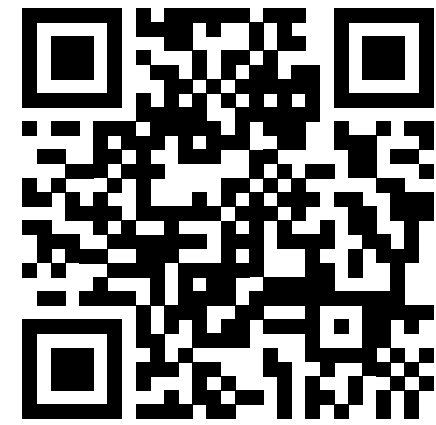

Informacje gospodarcze pochodzą z Centralnego Rejestru Handlowego Szwajcarii i czternastu kantonalnych rejestrów handlowych zgodnie z właściwością terytorialną.

Oryginalne dokumenty lub poświadczony odpisy można otrzymać, zamawiając je bezpośrednio z odpowiedniego rejestru kantonalnego. Adres wyszukiwarki szwajcarskich firm znajdziesz [tutaj](#)

Warto wiedzieć

Portale internetowe do weryfikacji kontrahentów:

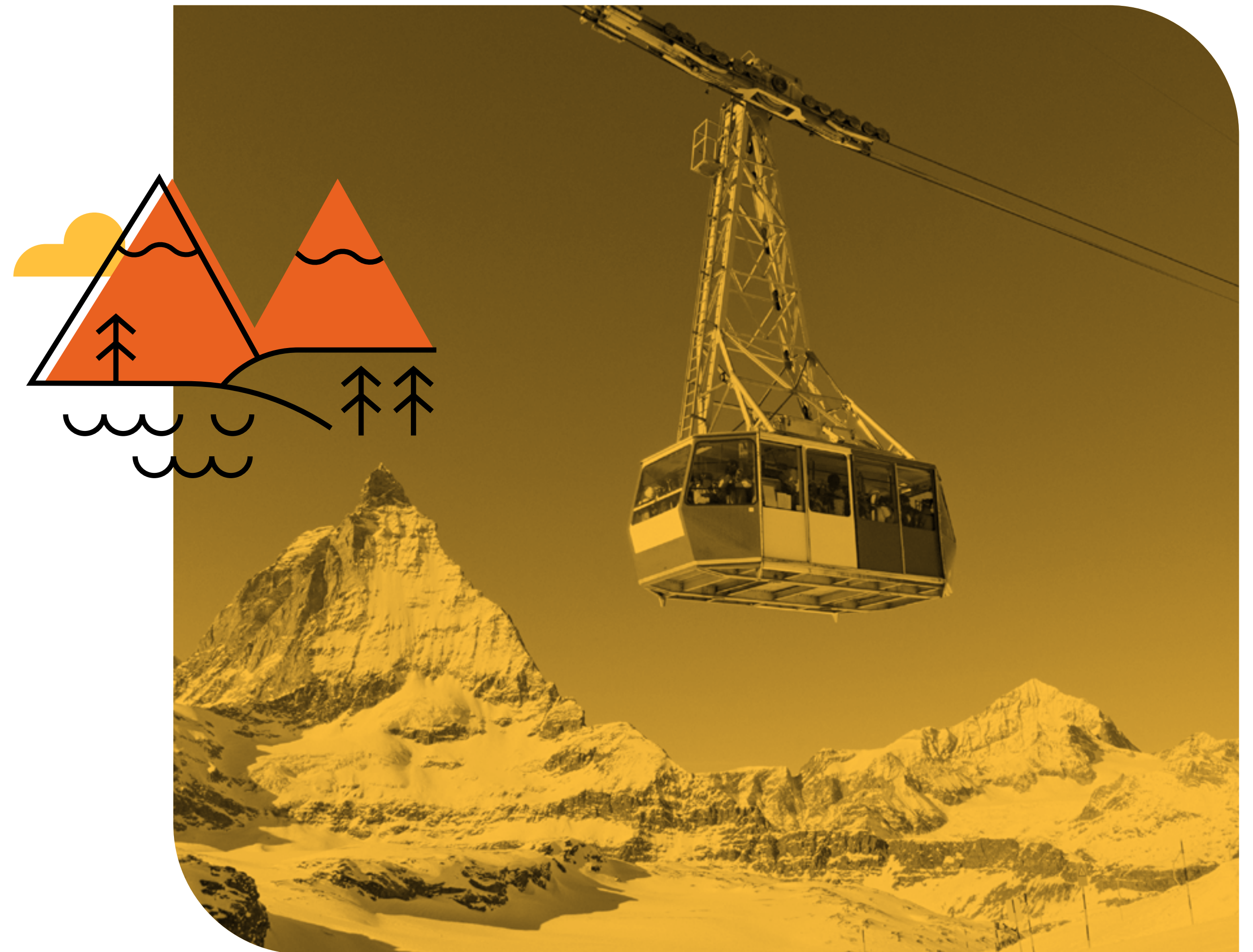

FOSC (SHAB w wersji niemieckiej, FUSC w wersji włoskiej)

Szwajcarski Dziennik Informacji Gospodarczej

Zawiera obowiązkowe komunikaty, ogłoszenia i publikacje prawne dotyczące podmiotów gospodarczych zarejestrowanych w Szwajcarii, np.:

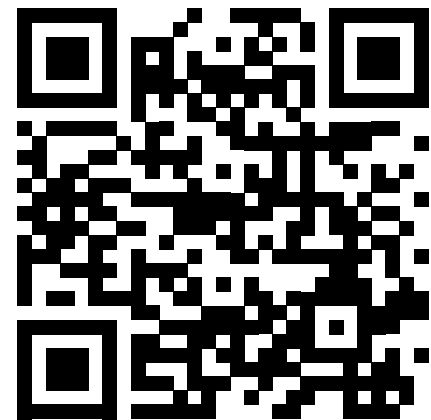
- ogłoszenia upadłości i bankructwa
- nowe ogłoszenia w rejestrze handlowym
- zadłużenia
- nowe znaki towarowe

Ostatnio opublikowane wpisy w FOSC można bezpłatnie uzyskać [tutaj](#)

Warto wiedzieć

Portale internetowe do weryfikacji kontrahentów:

Moneyhouse (Commercial Register and Business Information)

Największa platforma biznesowa w Szwajcarii.

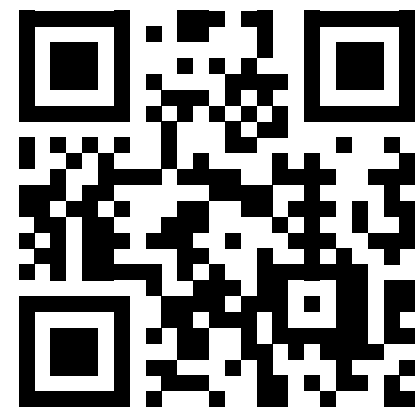
Na stronie znajdują się wyciągi z rejestru handlowego od 1995 r., które są w większości bezpłatne. Płatna część serwisu umożliwia zaawansowane wyszukiwanie, monitoring osób i firm, dostęp do rejestru dłużników, a także danych finansowych podmiotów. Strona funkcjonuje w czterech wersjach językowych: angielskiej, francuskiej, niemieckiej i włoskiej.

Link znajdziesz [tutaj](#)

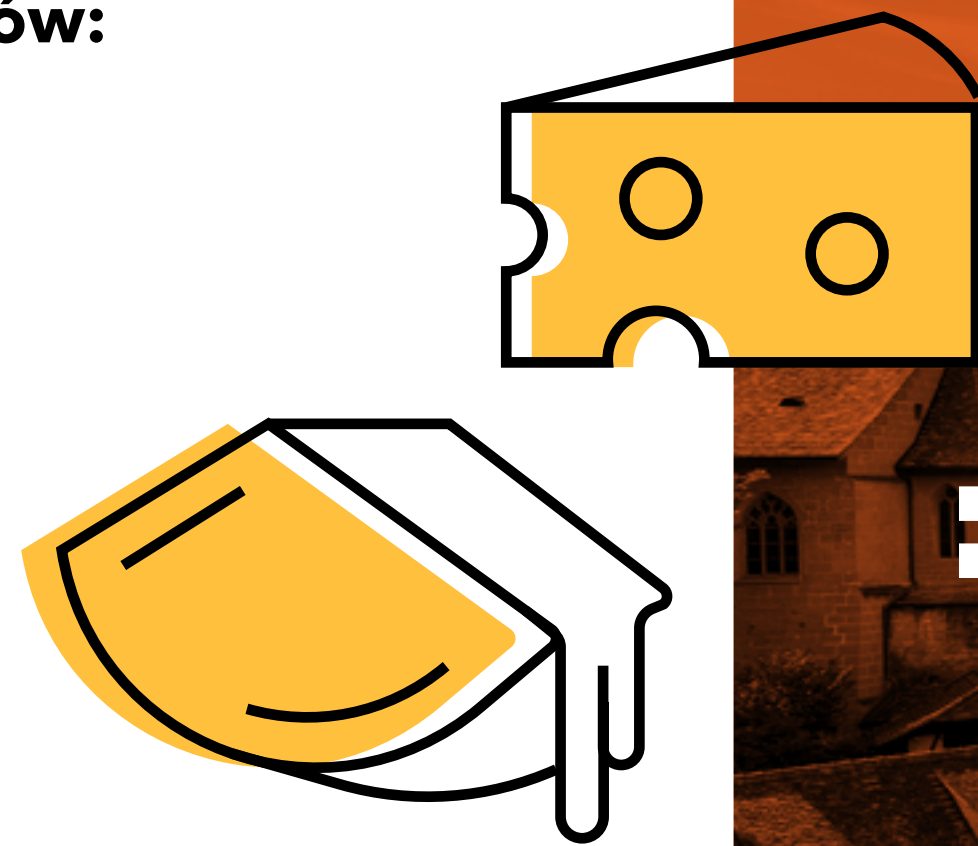
Warto wiedzieć

Portale internetowe do weryfikacji kontrahentów:

EasyMonitoring

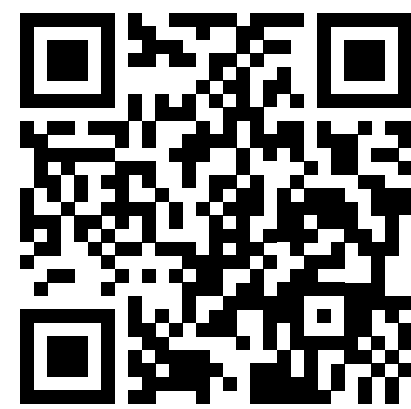
Pozwala na bezpłatny dostęp do wpisów z rejestru handlowego od 2002 r. Strona jest dostępna w trzech językach: włoskim, niemieckim i francuskim. Można wykupić usługę monitoringu nowych znaków towarowych oraz firm, ogłoszonych przetargów, informacji publikowanych przez FOOSC. Może też być pomocny przy odzyskiwaniu długów. Link do strony znajdziesz [tutaj](#)

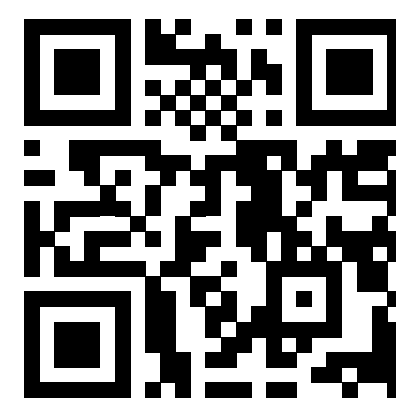
Wykaz katalogów firm

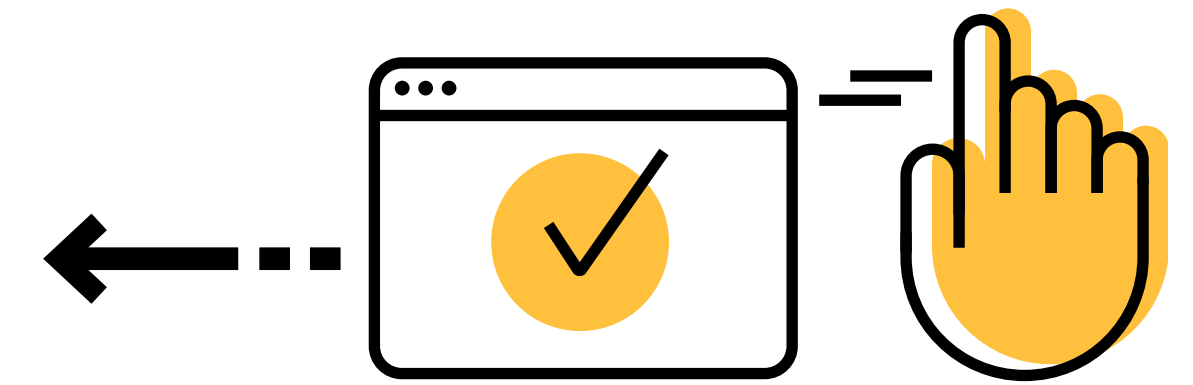
Swissfirma zawiera dane członków Szwajcarskiej Izby Gospodarczej oraz wspomaga ich w bieżącej działalności. Na stronie umiejscowiona jest wyszukiwarka firm z kilkunastoma tysiącami rekordów teleadresowych. Link znajdziesz [tutaj](#)

Swissportail jest kolejnym katalogiem szwajcarskich firm, umożliwiającym wyszukiwanie tematycznych repetytoriów zawierających dane teleadresowe. Istnieje niemiecka i francuska wersja językowa strony. Link znajdziesz [tutaj](#)

local.ch to nowoczesna strona zawierająca kompletne dane teleadresowe firm i osób prywatnych oraz opinie na ich temat. Dostępna jest także aplikacja na telefon. Link znajdziesz [tutaj](#)

Dodatkowe narzędzia weryfikujące kontrahentów

Szwajcaria posiada płatny rejestr numerów telefonicznych Switzerland Mobile Number List. Na jej terytorium działalność prowadzą również podmioty będące odpowiednikami polskich biur informacji gospodarczej. Do zadań większości z nich należy zarządzanie należnościami, windykacja, marketing adresowy, prowadzenie analiz portfelowych i branżowych.

Ważne uwagi dotyczące zawierania i realizacji umów

Ze względu na to, że Szwajcaria nie jest członkiem Unii Europejskiej, import odbywa się na nieco innych zasadach niż wewnątrz UE. W większości przypadków działa jak handel z krajami spoza Unii. Oznacza to, że wymaga on odprawy celnej.

Wszystkie firmy, które chcą prowadzić handel ze Szwajcarią, muszą zarejestrować się pod numerem EORI. Numer ten służy do identyfikacji przedsiębiorców w kontaktach z organami celnymi na terytorium Unii Europejskiej. Przedsiębiorca może mieć tylko jeden numer EORI w całej Unii. Brak EORI uniemożliwia import towarów z krajów spoza UE.

Formy działalności przedsiębiorców

W Szwajcarii występują trzy główne formy organizacyjno-prawne przedsiębiorstw:

- samodzielna działalność gospodarcza (Einzelunternehmen/Raison individuelle)
- spółka o ograniczonej odpowiedzialności (GmbH/SarL)
- spółka akcyjna (AG/SA)

Wyróżniamy również dwie formy działalności gospodarczej prowadzonej przez partnerów/wspólników:

- działalność kolektywna (Kollegialgesellschaft/Société en nom collectif)
- działalność komandytowa, w której jeden z partnerów ma mniejsze prawa (Kommanditgesellschaft/Société en commandité)

Formy działalności przedsiębiorców - ciąg dalszy

Przez **samodzielną działalność gospodarczą** należy rozumieć działalność nierejestrowaną. Żeby założyć indywidualną działalność gospodarczą, nie trzeba mieszkać w Szwajcarii, konieczne jest natomiast posiadanie ważnego pozwolenia na pracę i pobyt.

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (GmbH/SarL) musi posiadać minimalny kapitał zakładowy w wysokości 20 000 CHF. Kapitał ten jest podzielony na udziały. Każdy udział ma wartość nominalną, a jeden udział nie może mieć wartości niższej niż 100 CHF.

Spółka akcyjna (Aktiengesellschaft lub skrót AG) jest najbardziej popularną formą spółki w Szwajcarii ze względu na swoją elastyczność i wszechstronność.

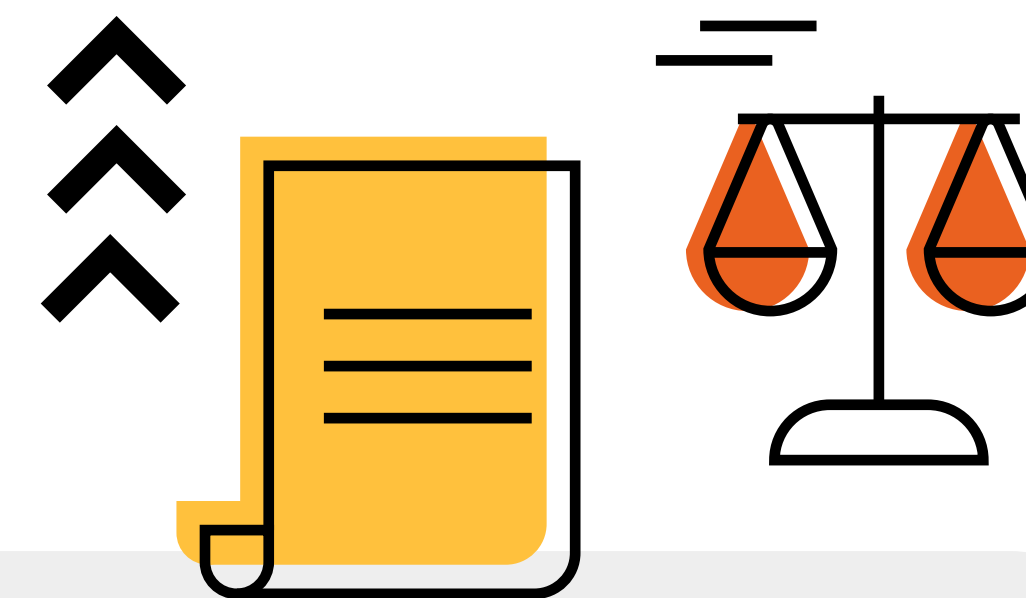
Minimalny kapitał zakładowy wymagany dla spółki akcyjnej w Szwajcarii wynosi 100 000 CHF. Podobnie jak w przypadku innych rodzajów spółek szwajcarskich, wymagane jest posiadanie przez spółkę akcyjną siedziby w Szwajcarii.

Prawo i regulacje międzynarodowe

Szwajcaria jest konfederacją, do której zalicza się 26 kantonów i półkantonów. Krajowa administracja zorganizowana jest na następujących szczeblach:

- federacja (państwo federalne)
- kantony
- gminy (władze lokalne)

Procedura cywilna jest uregulowana przede wszystkim przez Szwajcarski Kodeks Postępowania Cywilnego (SCCP). Ustawa została wprowadzona w 2011 r. Celem jej było ujednoczenie przepisów proceduralnych, które dotychczas były mocno zróżnicowane w poszczególnych kantonach. Jednakże wciąż duża część systemu sądowego pozostaje w gestii kantonów, które są odpowiedzialne za dwie pierwsze instancje postępowania cywilnego, w tym również za windykację należności.

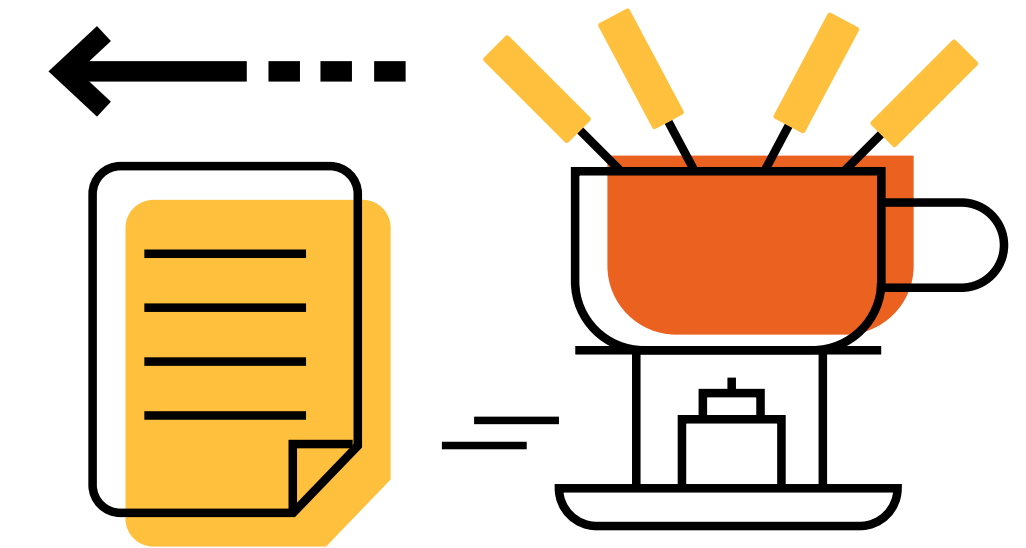

Sądy pierwszej instancji w kantonie to sądy okręgowe. Każdy kanton posiada drugą instancję, do której strona może się odwołać od wyroku pierwszej instancji. Sądy te mogą również przejąć rolę pierwszej instancji dla spraw powyżej 100 000 CHF, pod warunkiem uzyskania uprzedniej zgody pozwanego.

Każdy z kantonów może również utworzyć specjalny sąd gospodarczy (Handelsgericht) do rozpatrywania spraw gospodarczych. W sprawach międzynarodowych, których wartość przekracza 30 000 CHF, uznawany jest za sąd właściwy.

Prawo i regulacje międzynarodowe - ciąg dalszy

Konwencja Wiedeńska (dalej jako KW) jest to wielostronna umowa międzynarodowa regulująca zasady międzynarodowego prawa handlowego. W przypadku braku wyłączenia zasad KW w umowie będzie ona podlegać tej regulacji w pierwszej kolejności. Warto pamiętać, aby w formularzu zamówienia lub umowie wyłączyć jej obowiązywanie. Umożliwia to Art. 6 KW.

Należy podkreślić, że KW nie jest dokumentem niekorzystnym dla polskiego przedsiębiorcy. Opiera się jednak na systemie prawa anglosaskiego, dlatego przed zawarciem umowy z kontrahentem zagranicznym rekomendujemy konsultację z prawnikiem specjalizującym się w dziedzinie prawa międzynarodowego w celu opracowania najkorzystniejszych zapisów umownych.

Co w przypadku, gdy kontrahent nie zapłacił?

Zgodnie ze szwajcarskim prawem, postępowanie windykacyjne polubowne nie jest wymagane. Natomiast jest konieczne zgodnie z regulacjami InkassoSuisse. Jest to organizacja zrzeszająca szwajcarskich windykatorów. Przeszkoleni, licencjonowani specjaliści w pierwszej kolejności kontaktują się z dłużnikiem pocztą w celu osiągnięcia polubownego porozumienia. Wszelka korespondencja do dłużnika jest podpisywana przez die Inkasso AG.

Co w przypadku, gdy kontrahent nie zapłacił? - ciąg dalszy

Dochodzenie należności warto rozpocząć od rozmowy telefonicznej ze szwajcarskim partnerem w celu ustalenia przyczyny braku płatności. Z kontrahentami ze Szwajcarii można kontaktować się telefonicznie w określonych godzinach, tj. 07:00-20:00 w dni powszednie oraz 09:00-18:00 w soboty. Następnym krokiem jest wysłanie monitu z wezwaniem do zapłaty. W treści wezwania wskazujemy kwotę należności, numery faktur, numer rachunku bankowego do realizacji przelewu oraz termin zapłaty. W Szwajcarii nie są przeprowadzane wizyty terenowe.

Wierzyciel nie ma obowiązku wysłania wezwania do zapłaty, może od razu wszcząć sprawę w rządowym biurze windykacyjnym. W rządowym rejestrze Betreibungsregister można sprawdzić informacje o dłużnikach i ich roszczeniach. Rejestr ten umożliwia również weryfikację historii płatniczej dłużnika - w tym wcześniejsze zobowiązania oraz czy dochodzone roszczenia zostały zaspokojone. Dzięki tym informacjom można zaplanować kolejne działania windykacyjne. Warto dodać, że wyciąg z rejestru będzie potrzebny na etapie postępowania sądowego.

Odsetki za zwłokę

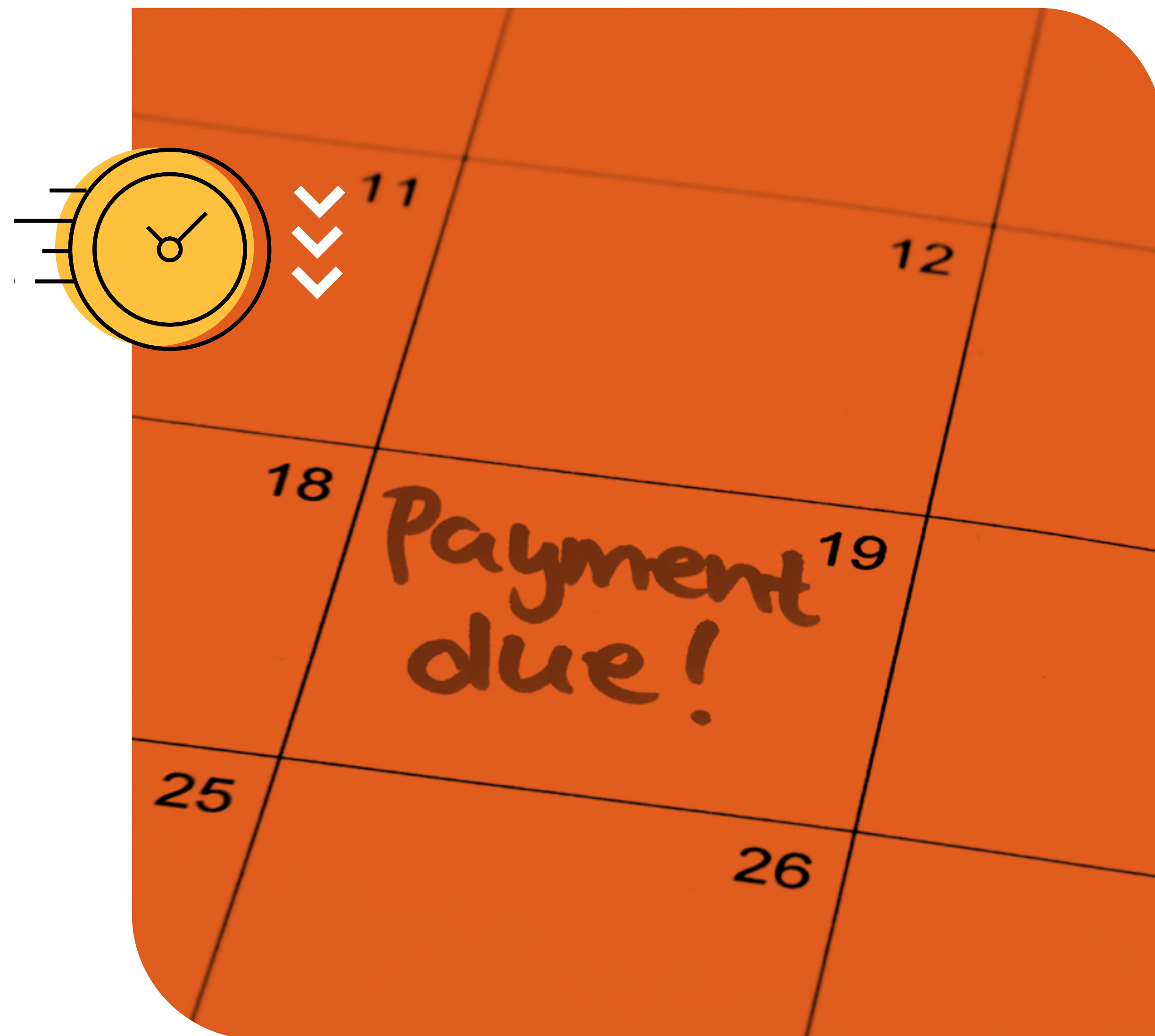
Przepisy prawa szwajcarskiego przewidują oprocentowanie za zwłokę w wysokości 5%. W oparciu o swobodę zawierania umów strony mogą dowolnie uzgadniać różne stawki. Jednak umowa dotycząca wyższych stóp procentowych może być nieważna, jeśli uzgodniona stopa zostanie uznana za nadmierną. Przepisy prawa nie określają wprost, przy jakim progu stopa procentowa jest nadmierna. Zgodnie z orzecznictwem i doktryną oraz analogicznie do przepisów regulujących oprocentowanie kredytów konsumenckich granica ta wynosi jednak około 15%. Nadmierne oprocentowanie może nawet stanowić przestępstwo (lichwę).

Termin przedawnienia **roszczeń o zapłatę**

Roszczenie przedawnia się po upływie dziesięciu lat, poza pewnymi wyjątkami. Po tym terminie nie może być ono wniesione do sądu.

Każda czynność formalnoprawna przewidziana przepisami prawa przerywa bieg przedawnienia, którego bieg rozpoczyna się na nowo. Za czynności takie należy uznać między innymi płatność, uznanie długu, rozpoczęcie postępowania sądowego, uzyskanie tytułu wykonawczego itd. Zatem uzyskanie np. tytułu wydłuża termin przedawnienia o następne dziesięć lat.

Windykacja sądowa

W Szwajcarii nie ma kwoty minimalnej, od której można rozpocząć postępowanie sądowe. Jednak dochodzenie roszczenia poniżej 10 000 CHF jest mało opłacalne.

Pełnomocnictwo do reprezentacji wierzyciela jest niezbędne w postępowaniu sądowym. Dokumenty takie jak umowy i faktury powinny zostać przetłumaczone przez tłumacza przysięgłego na język urzędowy kantonu, np. niemiecki, francuski lub włoski. Niekiedy może to być również angielski. **Rekomendujemy zweryfikowanie języka używanego w danym sądzie.** Przed wszczęciem postępowania warto skonsultować się z prawnikiem.

Windykacja sądowa - ciąg dalszy

Inne kwestie, o których warto pamiętać przy wnoszeniu sprawy do sądu:

- nie ma wymogu posiadania prawnika w sądzie
- językiem używanym w sądzie jest ten, który jest językiem kantonu; w sporach, w których powód pochodzi z innego kraju, sąd może zaakceptować dokumenty w języku angielskim

Windykacja sądowa - ciąg dalszy

Postępowania sądowe w Szwajcarii mogą toczyć się w ramach trzech różnych procedur:

- zwykłe postępowanie sądowe
- uproszczone postępowanie sądowe
- skrócone postępowanie sądowe

Zwykłe postępowanie sądowe

Jest stosowane w przypadku sporów pieniężnych od kwoty 30 000 CHF. Postępowanie to zaczyna się wezwaniem do zapłaty złożonym przez wierzyciela, zawierającym oznaczenie stron, roszczenie, stan faktyczny oraz dowody. Pozwany może złożyć odpowiedź na wezwanie do zapłaty. Kolejnym etapem jest rozprawa główna, na której strony przedstawiają swoje argumenty. Zwykłą procedurę cywilną można zastosować zarówno do roszczeń bezspornych jak i spornych. W tym celu należy przedłożyć pozew przed sądem. Po rozpatrzeniu sprawy sąd wydaje orzeczenie. Wadą tej procedury są stosunkowo wysokie koszty.

Uproszczone postępowanie sądowe

Stosuje się w przypadku sporu nieprzekraczającego kwoty 30 000 CHF. Postępowanie to jest mniej formalne i umożliwia sądom bardziej aktywny udział w mediacji.

Skrócone **postępowanie** **sądowe**

Procedura ta może być stosowana w niektórych przypadkach i jest prostsza, szybsza i tańsza niż inne. Jest ona głównie przeznaczona dla spraw bezspornych lub bardzo „prostych” z natury, tj. gdy roszczenie nie budzi wątpliwości lub gdy stan faktyczny jest w pełni udokumentowany. Brak sprzeciwu ze strony dłużnika skutkuje wysłaniem przez organ egzekucyjny nakazu zapłaty. W przypadku braku dobrowolnej spłaty zobowiązania przez dłużnika, w celu wywarcia na nim dodatkowej presji można złożyć wniosek o ogłoszenie jego upadłości. Sprzeciw wniesiony przez dłużnika powoduje zakończenie przyspieszonej procedury windykacyjnej. W takim przypadku wierzyciel może zainicjować zwykłe postępowanie cywilne.

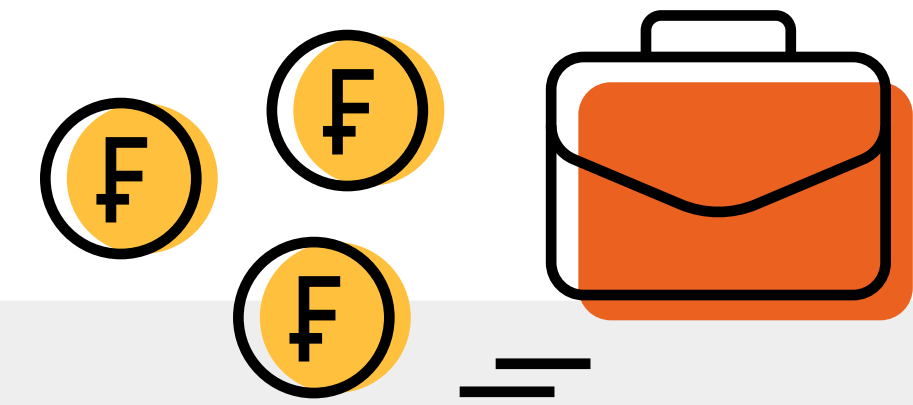
Doręczanie dokumentów

Wezwanie z rządowych biur windykacyjnych należy doręczyć osobiście (do rąk własnych). Wszystkie oficjalne dokumenty, takie jak nakazy sądowe i inne decyzje sądowe, są doręczane przez władze rządowe lub pocztę szwajcarską.

Koszty sądowe w procesie

Koszty procedur uproszczonych mogą wahać się od 30 CHF do 400 CHF. Z kolei zwykłe postępowanie sądowe w Szwajcarii nie należy do tanich. To, jak wysokie okażą się koszty sądowe, zależy od kantonu, rodzaju procedury, wartości przedmiotu sporu oraz poziomu skomplikowania. W każdym z nich występują pewne osobliwości i odmienności w zakresie procedury sądowej oraz odmienne regulacje odnośnie honorariów prawników.

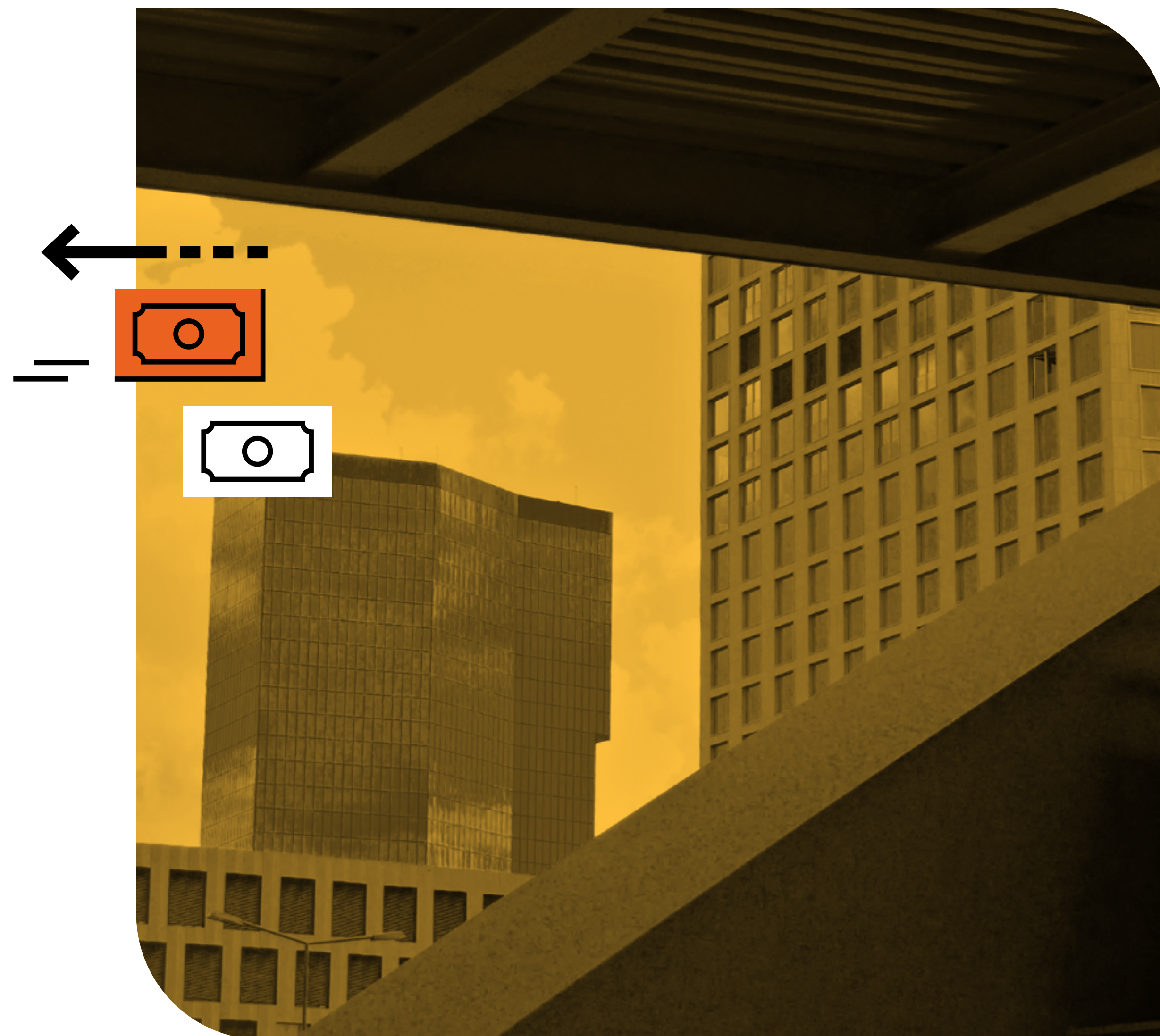

W przypadku wystąpienia na drogę sądową należy spodziewać się m.in. następujących kosztów:

- opłat sądowych
- kosztów postępowania sądowego
- kosztów opinii biegłych (jeśli występują w sprawie)
- zwrotu kosztów postępowania dla strony przeciwnej (w przypadku przegrania sporu)
- wynagrodzenia tłumaczy (Szwajcaria ma cztery języki urzędowe, co powoduje konieczność częstych tłumaczeń)

Postępowanie egzekucyjne

Postępowanie egzekucyjne jest regulowane częściowo przez prawo federalne, a częściowo przez kantonalne. Każdy z 26 kantonów może mieć swoje specyficzne regulacje w tym obszarze lub wręcz odrębny kodeks postępowania cywilnego. Okoliczności te powodują, że postępowanie egzekucyjne w tym kraju jest dość skomplikowane. Z drugiej strony może być szybkie i niedrogi, o ile dłużnik nie złoży sprzeciwu i zapłaci po otrzymaniu polecenia zapłaty.

Postępowanie egzekucyjne - ciąg dalszy

Wykonanie orzeczenia dotyczącego spłaty zobowiązania lub zabezpieczenia należy dokonać w ramach federalnego postępowania egzekucyjnego (podstawą prawną jest ustawa federalna o egzekucji długów i upadłości). Roszczenie, które nie dotyczy pieniędzy lub zabezpieczenia, podlega prawu kantonalnemu.

Postępowanie egzekucyjne rozpoczyna się od wniosku o egzekucję, który może być złożony zarówno przez wierzyciela, jak i jego pełnomocników, np. firmę windykacyjną czy prawnika. Wniosek o egzekucję należy skierować do organu egzekucyjnego (odpowiednik polskiej kancelarii komorniczej) właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania dłużnika. Istnieją oficjalne formularze wniosku o egzekucję, jednak ich stosowanie

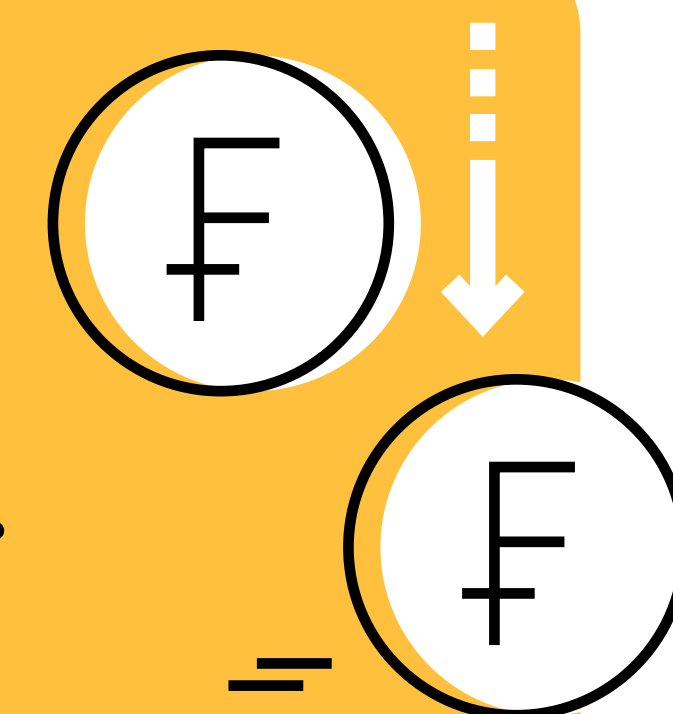
nie jest obowiązkowe. Wierzyciel pokrywa koszty egzekucji, ale jeśli egzekucja zakończy się pomyślnie, dłużnik musi te koszty zwrócić. Podobnie jest w przypadku odrzucenia przez sąd sprzeciwu dłużnika. Egzekucja długu odbywa się w drodze zajęcia, realizacji zastawu lub upadłości.

Postępowanie egzekucyjne - ciąg dalszy

Po otrzymaniu wniosku egzekucyjnego komornik sporządza tzw. polecenie zapłaty, które jest dostarczane do dłużnika osobiście przez komornika, pracownika organu egzekucyjnego lub za pośrednictwem poczty. Jeżeli miejsce zamieszkania dłużnika jest nieznane lub jeżeli dłużnik uporczywie uchyla się od przyjęcia wezwania, doręczenie zastępuje się publicznym obwieszczeniem. Polecenie zapłaty zawiera żądanie zaspokojenia wierzyciela w terminie 20 dni lub gdy egzekucja jest oparta na zabezpieczeniu - zabezpieczenia wierzytelności. Dłużnik jest zawiadamiany o możliwości zgłoszenia sprzeciwu co do całości lub części wierzytelności w ciągu 10 dni od doręczenia polecenia zapłaty. Ponadto jest informowany, że jeśli nie wykona polecenia zapłaty

ani nie zgłosi sprzeciwu prawnego, egzekucja będzie kontynuowana. Na żądanie dłużnika wierzyciel jest proszony o przedłożenie dowodów na swoje roszczenie do organu egzekucyjnego.

Oficjalne opłaty dla urzędów egzekucyjnych są uregulowane w tabeli opłat do ustawy o egzekucji długów i upadłości.

Postępowanie egzekucyjne - ciąg dalszy

Jeżeli dłużnik wnieśli sprzeciw, a wierzyciel nie zgadza się na zawieszenie postępowania egzekucyjnego, wówczas powinien zwrócić się do sądu z wnioskiem o usunięcie sprzeciwu. W tym przypadku wierzyciela musi reprezentować w sądzie adwokat wpisany na listę adwokatów.

Na kolejnym etapie egzekucji środki zaskarżenia, jakimi dysponuje dłużnik są bardzo ograniczone i sprowadzają się do możliwości przedłożenia dokumentów, z których wynika, że roszczenie zostało już zaspokojone lub jego wymagalność została odroczone.

Posiadanie przez wierzyciela wyroku sądu opatrzonego klauzulą wykonalności, ugody sądowej lub uznania długu umożliwia wierzycielowi natychmiastowe przystąpienie do egzekucji.

Postępowanie egzekucyjne kończy dobrowolna zapłata przez dłużnika lub zapłata w ramach egzekucji. Jeżeli dłużnik będący osobą prawną nie może spłacić należności, zajmuje się majątek osób prywatnych, o ile przepisy przewidują taką możliwość. Jeżeli egzekucja skierowana jest przeciwko spółce i jest ona zagrożona upadłością, wierzyciel może złożyć wniosek o ogłoszenie jej upadłości.

Wszczęcie egzekucji ma przykre konsekwencje dla dłużnika, ponieważ prowadzony jest rejestr wszystkich egzekucji, do których wgląd ma każdy, kto wykaże interes prawny. Czasami ostatnie ostrzeżenie z groźbą wszczęcia egzekucji sprawia, że dłużnik zapłaci.

Postępowanie upadłościowe i restrukturyzacyjne

Zasadniczo istnieją dwa sposoby wszczęcia postępowania upadłościowego:

- na wniosek wierzyciela
- na wniosek dłużnika, który uznał się za niewypłacalnego (w stosunku do spółek zagadnienie to jest regulowane w szwajcarskim prawie spółek, które precyzuje, w jakiej sytuacji spółka ma obowiązek złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości)

Zgłoszenie upadłości przez samego dłużnika

Jeżeli okaże się, że dłużnik nie jest w stanie uregulować zobowiązań, kierownictwo lub zarząd dłużnej firmy ma obowiązek zawiadomić sąd o niewypłacalności i wszcząć postępowanie upadłościowe.

Od momentu ogłoszenia przez sąd upadłości postępowania nie prowadzi już sam dłużnik/zarząd dłużnika, lecz właściwy urząd upadłościowy. Upadły musi wyjawić i udostępnić urzędowi upadłościowemu cały swój majątek.

Wszczęcie postępowania upadłościowego przez wierzyciela

Każdy wierzyciel może wszcząć postępowanie upadłościowe przeciwko dłużnikowi, który nie spłacił swojego zadłużenia. Oznacza to, że w przypadku bezskutecznej egzekucji wierzyciel może złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika do urzędu egzekucyjnego, który wystawia tzw. polecenie zapłaty i doręcza je dłużnikowi.

Po otrzymaniu polecenia zapłaty dłużnik ma następujące możliwości:

- spłaca dług w ciągu 20 dni
- odrzuca roszczenie (składa tzw. sprzeciw prawny)
- nie reaguje (nie płaci, ale też nie składa sprzeciwu)

Jeżeli dłużnik nie kwestionuje wierzytelności, ale nie płaci, rozpoczyna się druga faza egzekucji długu, czyli „egzekucja upadłościowa”. Jeżeli natomiast dłużnik kwestionuje roszczenie i zgłasza sprzeciw prawny, wierzyciel może zwrócić się do sędziego o wszczęcie postępowania sądowego o odrzucenie tego sprzeciwu. Może to również skutkować upadłością dłużnika, jeśli przegra on w tym postępowaniu.

Przebieg postępowania upadłościowego

Sąd ogłasza upadłość w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości. Decyzję sąd przekazuje do urzędu egzekucyjnego i upadłościowego, wydziału ksiąg wieczystych oraz rejestru handlowego. Konsekwencją ogłoszenia upadłości jest włączenie do masy upadłości całego majątku dłużnika, bez względu na to, gdzie się znajduje. Jednocześnie dłużnik nie ma możliwości rozporządzania swoim majątkiem, a czynności prawne dokonane po otwarciu postępowania upadłościowego są nieważne w stosunku do wierzycieli masy upadłości.

Urząd upadłościowy przejmuje zarządzanie przedsiębiorstwem od pierwszego dnia postępowania upadłościowego do jego zakończenia. Zajmuje się on wszystkimi transakcjami związanymi z zachowaniem i bieżącym użytkowaniem majątku oraz występuje w sądzie we wszelkich sprawach dotyczących majątku.

Przebieg postępowania upadłościowego - ciąg dalszy

Większość upadłości w Szwajcarii przeprowadzana jest z wykorzystaniem tzw. procedury uproszczonej. Istnieje też zwykłe postępowanie upadłościowe, które jest porównywalne z postępowaniem uproszczonym, ale na etapie zarządu masą upadłościową zwołuje się dwa dodatkowe zgromadzenia wierzycieli, na których wierzyciele mogą monitorować przebieg postępowania. Po stronie wierzycieli otwarcie upadłości powoduje, że wszystkie zobowiązania dłużne stają się wymagalne (wyjątek stanowią wierzytelności zabezpieczone hipoteką). Dochodzenie następuje w ramach publicznie ogłoszonego wezwania do zapłaty długu.

Przebieg postępowania upadłościowego - ciąg dalszy

Po upływie terminu składania wniosków urząd upadłościowy sporządza i udostępnia listę wierzytelności. Wierzyciel może zaskarżyć listę wierzytelności, jeżeli nie zgadza się z przydzielonym mu zaszeregowaniem lub z ewentualnym odrzuceniem jego wierzytelności przez urząd upadłościowy. Aktywa należące do masy upadłości są następnie wystawiane na licytację publiczną na polecenie urzędu upadłościowego. Jednak sprzedaż prywatna jest również możliwa, jeżeli wierzyciele zdecydują się na nią na wniosek urzędu.

Postępowanie upadłościowe kończy się podziałem majątku dłużnika. Administrator postępowania upadłościowego sporządza plan podziału i po pokryciu kosztów postępowania wypłaca wierzycielom pieniądze pochodzące z podziału masy

upadłościowej. Ponadto każdy wierzyciel otrzymuje zaświadczenie o niezaspokojonej kwocie swojej wierzytelności. Po zapoznaniu się z protokołem końcowym urzędu upadłościowego sąd zarządza zamknięcie postępowania upadłościowego wraz z ogłoszeniem prawomocnego postanowienia do publicznej wiadomości.

Postępowanie restrukturyzacyjne

Upadłości likwidacyjnej można czasami zapobiec w drodze postępowania restrukturyzacyjnego. Osoby fizyczne i osoby prawne, które znajdują się w trudnej sytuacji finansowej, ale dającej szansę na naprawę sytuacji, mogą wystąpić do sędziego właściwego dla miejsca zamieszkania/siedziby o tzw. moratorium na restrukturyzację zadłużenia. Moratorium to daje im czas na zaproponowanie wierzycielom porozumienia w sprawie restrukturyzacji zadłużenia. Porozumienie takie przewiduje albo częściowe zrzeczenie się roszczeń i wypłatę pozostałej kwoty w określonym czasie, albo likwidację majątku na rzecz wierzycieli. Jeśli większość wierzycieli zgodzi się na ten układ, a dłużnik wywiąże się ze swoich obietnic, to może on ostatecznie uwolnić się od długów.

Postępowanie restrukturyzacyjne - ciąg dalszy

Postępowanie restrukturyzacyjne rozpoczyna się wraz z ogłoszeniem moratorium na restrukturyzację zadłużenia. Sędzia udziela dłużnikowi czteromiesięcznego okresu ochronnego (tzw. moratorium), w którym przedsiębiorstwo dłużnika może prowadzić dalszą działalność, wdrażając w tym czasie opcje naprawcze. Możliwe jest wydłużenie tego okresu do ośmiu miesięcy, na wniosek dłużnika składany w sądzie rejonowym. Dłużnik musi wykazać, że istnieje realna perspektywa uzdrowienia sytuacji przedsiębiorstwa oraz przedłożyć plan działań naprawczych. Sąd powołuje również tymczasowego zarządcę (syndyka) do zbadania sytuacji finansowej dłużnika i perspektyw zawarcia ugody restrukturyzacyjnej.

Postępowanie restrukturyzacyjne - ciąg dalszy

Jeżeli kontrola przeprowadzona przez tymczasowego zarządcę wypadnie pozytywnie, sędzia udziela ostatecznego moratorium na restrukturyzację zadłużenia, które może obowiązywać do jednego roku (w wyjątkowych przypadkach do dwóch lat). Odroczenie zostanie opublikowane w Dzienniku Urzędowym oraz w Szwajcarskim Dzienniku Urzędowym Handlu (SHAB). Tymczasowe i ostateczne odroczenie zapewnia ochronę dłużnika przed działaniami egzekucyjnymi ze strony wierzycieli. Nie można kontynuować toczącej się egzekucji długu i nie można wszcząć nowej egzekucji.

Postępowanie restrukturyzacyjne - ciąg dalszy

Celem tzw. ostatecznego moratorium jest kontynuacja działalności przedsiębiorstwa lub jego części. Zarządca zwołuje zgromadzenie wierzycieli i w razie potrzeby przedkłada wierzycielom propozycje układowe. Jest to jednak możliwe tylko wtedy, gdy wierzyciele uprzywilejowani (pracownicy oraz zakład ubezpieczeń społecznych) mogą zostać spłaceni w całości. Pozostałym wierzycielom proponuje się częściowe zrzeczenie się ich roszczeń. Zgromadzenie wierzycieli musi przyjąć układ odpowiednią większością.

Postępowanie restrukturyzacyjne - ciąg dalszy

Podczas tzw. ostatecznego moratorium prawo dłużnika do rozporządzania swoim majątkiem jest ograniczone w celu ochrony wierzycieli. Co do zasady jednak dłużnik powinien mieć możliwość samodzielnego kontynuowania działalności pod nadzorem zarządcy. Sprzedawanie lub obciążanie środków trwałych, udzielanie gwarancji lub nieodpłatne zbycie jest w tym okresie prawnie zabronione bez zgody sądu. Jeżeli dłużnik naruszy taki zakaz, transakcje są nieważne w stosunku do wierzycieli masy upadłościowej, a sędzia może ogłosić upadłość dłużnika.

Moratorium na restrukturyzację zadłużenia wygasa z chwilą zatwierdzenia przez sąd układu dotyczącego restrukturyzacji

zadłużenia przyjętego przez wierzycieli lub z chwilą ogłoszenia upadłości dłużnika, jeżeli umowa restrukturyzacji zadłużenia nie zostanie zawarta lub zatwierdzona.

Przydatne kontakty i linki

Administracja gospodarcza:

Ministerstwo Finansów (Eidgenössisches Finanzdepartement)

Ministerstwo Gospodarki (Eidgenössisches Volkswirtschaftsdepartement)

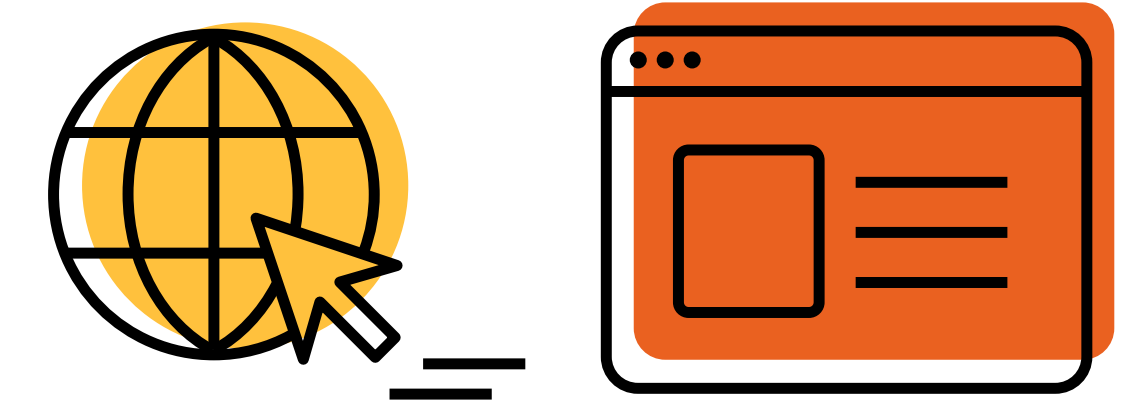
Ministerstwo Środowiska, Transportu, Energii i Komunikacji (Eidgenössisches Departement für Umwelt, Verkehr, Energie und Kommunikation)

OSEC (Agencja Promocji Handlu Zagranicznego)

Samorządy gospodarcze:

w gminach

w kantonach

Prasa ekonomiczna:

Schweizerisches Handelsamtsblatt

Die Volkswirtschaft

Handelszeitung

Finanz und Wirtschaft

Szwajcarska Agencja Prasowa

Przydatne kontakty i linki

Oficjalne strony o charakterze ekonomicznym:

Zefix

SHAB

Moneyhouse

Lixt

Swissfirma

Swissportail

Local

Swissworld

Business

Wirtschaft

Wionline

Oficjalne strony targów międzynarodowych:

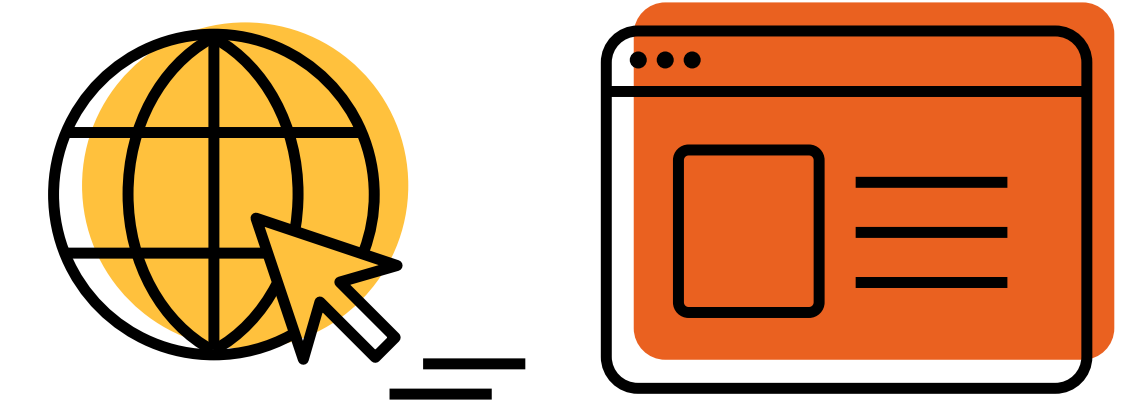
Bernexpo

Messenschweiz

Messe

Izby handlowe:

Polsko-Szwajcarska Izba Gospodarcza

Wymiary sprawiedliwości poszczególnych kantonów:

Appenzell-Ausserrhoden

Appenzell-Innerrhoden

Argowia

Bazylea-Miasto

Bazylea-Okręg

Berno

Fryburg

Genewa

Glarus

Gryzonia

Jura

Lucerna

Neuchatel

Nidwalden

Obwalden

Gallen

Schwyz

Solura

Szafuza

Ticino

Turgowia

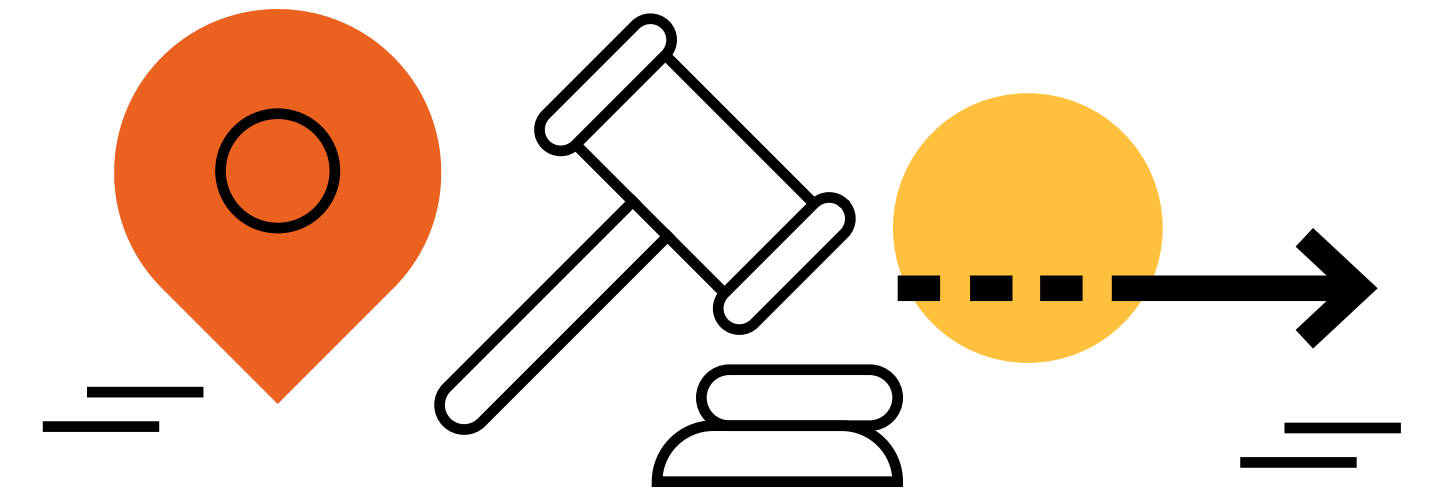
Uri

Valais

Vaud

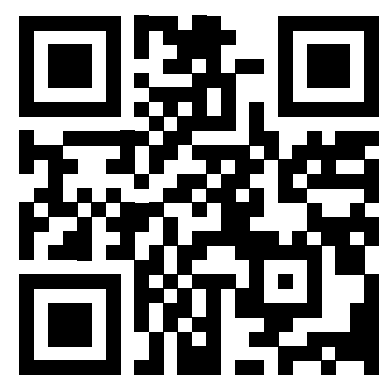
Zug

Zurych

Niniejszy przewodnik odzwierciedla stan z października 2023 r. i ma wyłącznie charakter informacyjny oraz poglądowy, jak również ani w całości, ani w części nie stanowi oferty w rozumieniu art. 66 Kodeksu Cywilnego, źródła prawa, wykładni przepisów prawa oraz umowy ubezpieczenia – ani w całości, ani w części, nie stanowi rekomendacji, porady ani opinii prawnej czy podatkowej.

Wykorzystanie treści zamieszczonych w niniejszym przewodniku odbywa się na wyłączną odpowiedzialność odbiorcy. Nie gwarantujemy aktualności, kompletności, dokładności oraz poprawności prezentowanych w przewodniku informacji i nie ponosimy odpowiedzialności za jakiegokolwiek decyzje, skutki tych decyzji oraz szkody lub straty powstałe lub mogące powstać w wyniku wykorzystania informacji zamieszczonych w niniejszym przewodniku.

 KUKE
Grupa PFR

00-025 Warszawa, ul. Krucza 50

Tel. (22) 108 99 70 lub 801 060 106

E-mail: kontakt@kuke.com.pl lub obslugaklienta@kuke.com.pl

